

BYCIE RODZICEM TO TRUDNA
SZTUKA. RODZICIELSTWO
OCZYMA DZIECKA

RENATA
PASYMOWSKA

SCENARIUSZ LEKCJI

Program edukacji wczesnoszkolnej w szkole podstawowej

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty.

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Agnieszka Karczewska-Gzik
Recenzja merytoryczna – mgr Maria Ferenc
mgr Jadwiga Iwanowska
Agnieszka Ratajczak-Mucharska
mgr Urszula Borowska

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Czas trwania zajęć:

3 godz. lekcyjne.

Temat:

Bycie rodzicem to trudna sztuka. Rodzicielstwo oczyma dziecka.

Cele główne:

- uświadomienie uczniom, że pełnienie roli rodzica to wielka sztuka, a bycie dzieckiem wiąże się z odwzajemnianiem i zrozumieniem,
- wdrażanie dzieci do pracy koncepcyjnej nad zagadnieniami dotyczącymi wzajemnych relacji,
- kształcenie empatii i porozumienia w rodzinie,
- doskonalenie umiejętności prowadzenia rozmowy na podany temat,
- stwarzanie uczniom okazji do poznania swoich mocnych stron,
- stymulowanie funkcji językowej i bogacenie słownika.

Cele operacyjne – uczeń:

- współdziała w zespole, wypowiada się na podany temat, podejmuje decyzję wspólnie z zespołem, argumentuje wybór, proponuje pomysły, prezentuje scenki rodzajowe, korzysta z pomocy nauczyciela i rówieśników, koncentruje uwagę na zadaniu, panuje nad emocjami, wykazuje chęć do pracy.

Metody:

wizualizacja, waloryzacyjne, twórczego rozwiązywania problemów, praktycznego działania, pracy we współpracy, grupowego podejmowania decyzji, afirmacje.

Formy pracy:

zbiorowa, grupowa, w parach, indywidualna.

Środki dydaktyczne:

maskotka Wyjątkusia, materiały piśmiennicze, kartki z wyrazami.

Przebieg zajęć:

1. **Zapoznanie z tematem i celami zajęć, określenie NaCoBeZU** – wypowiedzi na podany temat, argumentowanie wyboru, współdziałanie, generowanie pomysłów, prezentację scenek, wyciąganie wniosków.
2. **Rozmowa z dziećmi na temat „Co to znaczy być rodzicem?”**. Uczniowie spontanicznie dzielą się wiedzą na ten temat.
3. **Kontynuowanie rozważań ze zmianą tematu: „Co to znaczy być dzieckiem?”**. Dzieci dzielą się swoimi doświadczeniami.

4. **Doprowadzenie do konkluzji: „Zarówno bycie dzieckiem, jak i rodzicem, wiąże się z obowiązkami”.**
5. **Praca w grupach. Grupowe podejmowanie decyzji.** Każdy zespół proponuje dwa przykładowe obowiązki rodzica i dziecka.
6. **Zaprezentowanie pomysłów zespołów.** Wywieszenie tych propozycji, które się nie powtarzają. Grupy argumentują wybór.
7. **Wizyta wykształconego Wyjątkusia.** Przyjaciel zwraca się do dzieci: „Drogie dzieci, zorientowałem się, że w świecie ludzi nie trzeba skończyć żadnej szkoły, by zostać rodzicem. Jestem tym poruszony, gdyż uważam, że to bardzo trudna sztuka! Postanowiłem zająć się tym tematem i zorganizowałem warsztaty dla rodziców. Stanąłem przed trudnym dylematem: jakie tematy należy poruszyć i na co zwrócić uwagę? Pomyślałem, że ekspertami w tej dziedzinie możecie być właśnie wy i dlatego proszę was o pomoc”.
8. **Uczniowie pracują w zespołach i wymyślają tematy szkoleń dla rodziców,** następnie przygotowują propozycję takiego warsztatu z rodzicami i prezentują go na forum klasy, np.: „Jak rozmawiać z dzieckiem? ”, „Co zrobić, gdy dziecko ma problem? ”, „W jaki sposób spędzać czas z dzieckiem? ”, „Na co rodzic może pozwolić dziecku?” itp.
9. **Prezentowanie propozycji. Argumentowanie wyboru pomysłów.**
10. **Praca w zespole.** Przygotowanie scenki rodzajowej obrazującej realizację określonego tematu, np. „Jak pomagać w lekcjach?”. Uczniowie prezentują najlepsze metody na pomoc w lekcjach z punktu widzenia dziecka.
11. **Zaprezentowanie scenek.** Uczniowie przedstawiają scenki. Można na te zajęcia zaprosić rodziców. Nagrodzenie najlepszych pomysłów.
12. **Zmiana punktu widzenia.** Jeśli rodzice wezmą udział w tych zajęciach otwartych, proponujemy im zabranie głosu w kwestii zachowania swoich pociech. Tu może odbyć się ciekawa konwersacja. Jeśli nie będzie rodziców, ich stroną reprezentuje **Wyjątkus**.
13. **Wnioskowanie w oparciu o konfrontację stron.** Uczniowie omawiają swoje zachowania w stosunku do rodziców.
14. **Zapisanie cennych rad wychowawczych dla obojga stron,** np. „Nie podnoszę głosu”, „Słucham uważnie”, „Utrzymuję kontakt wzrokowy”, „Uśmiecham się”, „Dotrzymuję obietnic” itp.
15. **Utrwalenie wyrazów związanych z Wyjątkusiem:** wykształcony, wszechwiedzący, kształci, wszystko, zawsze, wszędzie, kształt, obszar. Tworzenie dialogów w parach z uwzględnieniem wylosowanych wyrazów: za każdym razem osoba rozpoczynająca wypowiedź najpierw odkrywa karteczkę i wkomponowuje wyjątkowe słowo w kontekst wypowiedzi.
16. **Podsumowanie zajęć.** Dzielenie się wrażeniami.
17. **Ocena zaangażowania uczniów uwzględniająca ich możliwości i ograniczenia.**

Komentarz metodyczny

Scenki rodzajowe są dla uczniów ze SPE doskonałym pomysłem na asymilację wiedzy. Występowanie w „płaszczu roli” daje im wiele możliwości poznawczych.